

Ziua Limbii Române, călătorie prin istorie și cultură
2

Olimpiada „Meșteșuguri artistice tradiționale” Sibiu – 2024
7

Lecția de patrimoniu ilfovean – 11
9

Mintea crește când cartea foșnește
12

condeie ilfovene

Nr. 83 | august 2024 | Publicație de cultură

(pagina 5)

Muzeul Național al Satului Dimitrie Gusti

Aventură, educație și distracție pentru copiii din Glina

Monument din Ilfov, în patrimoniul UNESCO

(pagina 3)

Folclit 2024

(pagina 4)

Ziua Limbii Române, călătorie prin istorie și cultură

Alexia-Maria Juncu, studentă la FPSE

Ziua Limbii Române, celebrată anual în data de 31 august, reprezintă un prilej pentru a onora și promova limba română, un element esențial al identității culturale și naționale a României.

Instituită prin Legea nr. 53/2013, această sărbătoare este marcată atât în România, cât și în Republica Moldova, consolidând astfel legătura

lingvistică și culturală dintre cele două țări.

Limba română are o istorie bogată și complexă, iar originile sale se regăsesc în limba latină, adusă în Dacia de romani, în secolul al II-lea d.Hr.. Evoluția sa a fost influențată de diverse limbi și culturi de-a lungul secolelor, inclusiv de cele slave, maghiare, grecești, turcești și, mai recent, de cele franceze și engleze.

Limba română nu este doar un mijloc de comunicare, ci și un element al identității naționale. Limba este un instrument prin care tradițiile, obiceiurile și valorile culturale sunt transmise din generație în generație. De-a lungul timpului, limba română a fost păstrată și îmbogățită prin literatură, folclor și educație.

Ziua Limbii Române este marcată prin evenimente culturale și educative – conferințe, lecturi publice, lansări de carte, concursuri de poezie și proză, dar și spectacole de muzică și teatru. Aceste activități sunt organizate de instituții culturale, biblioteci, școli și universități, cu scopul de a încuraja utilizarea corectă și creativă a limbii române și de a promova literatura română.

Deși există diferite dialecte și graiuri regionale, acestea contribuie la bogăția lingvistică și culturală a limbii române, fără a diminua unitatea sa.

Ziua Limbii Române poate fi marcată de autoritățile și instituțiile publice, inclusiv de reprezentanțele diplomatice și institutele culturale ale României, precum și de alte instituții românești din străinătate, prin organizarea unor programe și manifestări cultural-educative, cu caracter evocator sau științific. În această zi este prevăzută arborarea drapelului național.

Pentru românii din străinătate, Ziua Limbii Române reprezintă o ocazie specială de reconectare cu rădăcinile lor culturale. Comunitățile românești din întreaga lume organizează evenimente care mențin vie legătura cu limba și cultura română. Astfel, chiar și departe de casă, românii își pot exprima mândria și apartenența la cultura lor națională.

În concluzie, Ziua Limbii Române nu este doar o celebrare a limbii în sine, ci și a patrimoniului cultural al poporului român. Este un moment de mândrie națională și de reafirmare a valorilor care ne definesc ca națiune. Prin promovarea educației lingvistice și a literaturii române, limba română își va păstra relevanța și frumusețea pentru generațiile viitoare. ■

Bibliografie: Graur, A. (1987), Limba română: istorie, prezent și perspective. Editura Științifică și Enciclopedică

Lumini și flori

Urcând agale, treaptă cu treaptă, și trăind satisfăcută atingerea pragului valurilor înserării, personalitatea istovită de atâta umbrel pe drumurile vieții s-a oprit și a

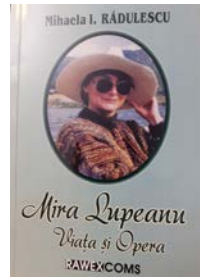
zăbovit un moment, înainte de pierderea cugetului în oceanul de întuneric. Consideră că este timpul potrivit pentru reflecții cuprinzătoare asupra celor rămase întipărite în meleagurile prin care i s-au desfășurat pașii fără de odihnă. S-a întors încet și a privit lung în urmă, spre locurile pe unde și-a imprimat amprente, niciodată numărate, atât pe căile relativ line cu răsufări potolite, cât și pe unele poteci cu denivelări supărătoare și meandre amăgitoare. Priveliștea este fascinantă! Atâta măreție generată de luminile răsărite în spațiile prin care și-a lăsat de fiecare dată o parte a sufletului roditor. Între ele sunt variații de netăgăduit, atât în privința dimensiunilor cuprinse între mărimea unor licurici îndrăgostiți și valoarea unor stele strălucitoare, cât și în ceea ce privește cromatica desprinsă, parcă, din bogăția largă a curcubeului ceresc. Toate acestea sunt presărate elegant pe un tăpșan cu o puzderie de flori în nuanțe multicolore și miresme fermecătoare. Prezența acestora are menirea de a preamări faptul că domnia sa și-a înfăptuit desfășurarea eforturilor și a priceperilor prin acele meleaguri

binecuvântate. Vibrațiile încântătoare ale sufletului sunt spectaculoase. Fiecare semnal al realizărilor dintr-o viață de om declanșează un ecou afectuos în adâncul trăirilor. Este modalitatea prin care s-a ajuns la constituirea unui cer enorm de răsunete palpitate cu urmări înălțătoare.

Într-un lateral de nedescris, chinuit și agasant, unduiesc supărător câteva valuri ale întunericului greu și rece. Acestea își au izvorul în rădăcinile unor neîmpliniri și insatisfacții cu originea în a lăsa de azi pe mâine. Este adevărat că trecerea prin acele spații neguroase, nemaipomenit de neplăcute a fost cu poticneli amarnice și eșecuri chinuitoare. Dar, până la urmă, mediul diabolic a rămas în urmă, imprimându-și totuși, într-o oarecare măsură, amprente vizibile pe trăirile și manifestările viitoare. *

Pentru unii sărmani, ziua de azi este o pagină întunecată. Urmează o altă zi, înnorată... Alte zile se adună într-o săptămână încețoșată și, cu timpul, într-o lună cu palpitări răzlețe, anemice. Cu timpul, se încheagă un an din călcături risipite mai mult prin spații obscure! În trăirile celor care au pășit mai mult prin astfel de pustietăți, în al doisprezecelea ceas al deschiderii ferestrelor conștiinței foarte puțin sensibilă, s-au aninat doar durerile sufletești amare ale unor visuri neîmplinite. ■

Nică D. Lupu

Note de lectură

Coca Popescu

„Din Halima, o seară” a Mirei Lupeanu este, de fapt, o antologie realizată de Mihaela I. Rădulescu, publicată în acest an. E dedicată operei poetice a Mirei Lupeanu, este un cumul

al celor mai prețioase scrieri visate și trăite de aceasta. Halima mă poartă cu gândul la cele „O mie și una de nopți”, pentru că în carte sunt 101 poeme. Toate aceste frumuseți m-au fermecat. Fiecare strofă îndrumă la cunoaștere și, în același timp, la relaxare departe de aglomerația urbană. Stilul rafinat, feminist al autoarei pune în valoare boemul, descătușând imaginația.

„În Orientul plin de colivii și rodii Poveștile n-a spus ca o Seherzadă, Timpul trecător, stăpân oprit sub zodii, Prin mii de nopți de vis reci semiluni să-i cadă Alături de gât alb, s-o mângâie pe sclavă.” („Din Halima, o seară”, pagina 28)

Urme de dragoste găsim în fiecare strofă, aluzii subtile sunt impregnate în subconștientul cititorului aducând acea stare de levitație mentală, găsind la fiecare pas sclipirea orbitoare a iubirii șerpuiind alene printre cratime...

„Eu rămân în cerc de aur, Spre tărâmul cu petale Curg aripile-mi legate, Izvorându-se în lacrimi.” („Pe tărâm de basm”, pagina 22)

Eleganța accesibilă a Mirei Lupeanu îmbină anotimpurile cu voalul misterului și al femeii îndrăgostite, dar sigură pe maturitatea sentimentelor sale. Totul pare ireal, dar posibil de atins cu aorta pulsând

de dorință. Explicit sau voalat, autoarea pictează pe sufletele cititorilor un curcubeu de sentimente perfect. Iubirea creează, naște, subjugă și eliberează, dar pentru fiecare etapă există și nelipsita durere. Durerea perfecțiunii ce nu poate fi atinsă. Mira Lupeanu a iubit frumos și curat tot ce a scris și tot ce a atins, în versurile sale se simte această frumusețe pură pornită din suflet și eliberată prin lacrima de bucurie sau durere lăsată pe coala de hârtie.

„Cum aş putea s-arunc în flăcări pielea Și alte vini să înțeleg cu ea? Rămână taina vrăjilor acelea Pecetluite în povestea mea.

Pe căi încinse de deșert și munte, Prin fără număr vieți pedeapsa mea Nu a suit și-n Miraflores punte Cu spini însângerați de taina grea.”

(„Vina”, pagina 27)

Depășind jumătatea volumului, am aprofundat „Autobiografia timpului ce mi-a fost scris”, recunosc, tumultul sentimentelor m-a depășit, unindu-se cu Universul, viața în sine este o poveste, o joacă a oamenilor mari ce împrumută rând pe rând personaje de basm. Răsplătită cu florile nopții sau legănată cu visele cele mai frumoase, răzbate prin zborul de fluturi. Volumul l-am citit și recitit într-o seară, fascinat de profunzimea sensurilor celui mai înălțător sentiment, iubirea.

Am înțeles că frumosul există în toate bucuriile lumii împresurate de iubirea care trebuie înțeleasă, respectată și trăită alături de un el sau o ea capabili, la rândul lor, să împărtășească și să accepte sentimentul suprem... ■

Concursul „Locuiește în poveste!”, ediția a XII-a, s-a încheiat!

George V. GRIGORE

Sub deviza „Cel mai bun om rău din carte”, în luna iunie s-a desfășurat a XII-a ediție a concursului „Locuiește în poveste”, organizat de Grupul Editorial ART.

Între cei 20 de câștigători din întreaga țară se află și Teodora Natalia Jantea (15 ani) elevă a Școlii Germane

„Hermann Oberth” din orașul Voluntari, care a participat cu lucrarea „Kubilan cel singur”. Ceilalți câștigători ai secțiunii *Scriere Creativă* sunt:

- ☉ Mara Marinescu, 13 ani, Colegiul National Bilingv George Coșbuc, clasa a VII-a, București – „Zvâc”;
- ☉ Armand-Pavel Cărbunaru, 15 ani, Liceul German Hermann Oberth, clasa a IX-a, Voluntari – „Zeus și Bolovanul buclucaș”;
- ☉ Patrick Augustino Dochinoiu, 15 ani, Liceul German Hermann Oberth, clasa a IX-a, Voluntari - „Vrăjitoarea Așba și migrația neașteptată”;
- ☉ Nicholas-Calinic Lupu, 16 ani, Colegiul Național „Sfântul Sava”, clasa a IX-a, București – „Gafa unui hoț de timp”;
- ☉ Ilinca Daria Dorobanțu, 13 ani, Școala Germană Hermann Oberth, clasa a VII-a, Voluntari – „Aventura lui Pimpilinpauxa la Suprafață”;
- ☉ Ștefan Matei Marinescu, 14 ani, Școala 49, clasa a VII-a, București – „Din prea multă bunătate”;
- ☉ Lupas Alexandra, 14 ani, Școala Gimnazială Oltea Doamna, clasa a VIII-a, Oradea - „Umbra nu poate să devină bun, nu-i așa?”;
- ☉ Sara Petrescu, 12 ani, Liceul German Hermann Oberth, clasa a VI-a, Voluntari - „Edala, ultima constructoare”;
- ☉ Irina Dumitrescu, 13 ani, Școala Gimnazială nr. 25, clasa a VII-a, Brașov - „Pisica Spițerului”;
- ☉ Emma Crețu, 16 ani, Colegiul Național „Ion Creangă”, clasa a IX-a, București - „Harvey”;
- ☉ Elena-Anastasia Cozma, 11 ani, Colegiul Național „Garabet Ibrăileanu” Reditu, jud. Iași „ Povestea dragonului care a salvat o prințesă”;
- ☉ Irina-Florina Pintilie, 13 ani, Liceul Teoretic „Miron Costin”, clasa a VI-a”, Iași - „Întunecatul sfârșit al lui Edvard Sânzianu”;
- ☉ Sofia Mincă-Borțun, 12 ani, C.N. Școala Centrală, clasa a VI-a, București – „Banda Celor Trei”;
- ☉ Cristina Luca-Parapiru, 13 ani, Școala Gimnazială nr. 29, clasa a VI-a, Galați - „Băiat bun sub acoperire”.

Cei 20 de câștigători se vor întâlni în această lună în cadrul unei tabere de creație, care a fost, de fapt, premiul competiției. De asemenea, lucrările câștigătoare vor fi publicate de editură. ■

Director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov Alexandrina NIȚĂ	
Condeie ILFOVENE	
Editor: Centrul Român pentru Inițiativă Socială	Foto: George V. GRIGORE
Editor coordonator: Cătălin DRAGOMIR	Corectură: Maria DRAGOMIR
Redactor șef: George V. GRIGORE	DTP: Dan DULGERU
Redactori: Cristina ANGHELUȚĂ, Anica POPA, Iulia GEORGESCU, Marius Florin VĂDUVA, Alexandru LEOLEA, Livia Andreea NIȚĂ	tipar - www.tipografia LM.ro
	Tel. 0371.084.001 e-mail: condeiilfovne@gmail.com ISSN 2601 - 0984; ISSN-L 2601 - 0984 Publicație distribuită gratuit

Monument din Ilfov, în patrimoniul UNESCO

Fortul nr. 13 Jilava a intrat pe Lista Indicativă a României la UNESCO

✍ Cătălin DRAGOMIR

Aflat la 3 km nord-vest de Jilava și la 10 km sud de București, Fortul 13 Jilava se află, începând din 26 iulie 2024, pe Lista Indicativă a României pentru Lista Patrimoniului Mondial UNESCO, ca parte a dosarului „Foste închisori comuniste din România”. Dosarul a fost transmis Centrului Patrimoniului Mondial UNESCO în luna aprilie a.c. Alături de Închisoarea de la Râmnicu Sărat, Închisoarea Pitești, Fostul Penitenciar de la Făgăraș și Fostul Penitenciar de la Sighetul Marmăției, Fortul nr. 13 Jilava păstrează și onorează memoria victimelor regimului comunist care au suferit sau au pierit pentru opoziția lor față de regim. Dosarul „Foste închisori comuniste din România” ilustrează tipologii diferite atât ale experimentelor opresive ale regimului, cât și ale sistemelor de detenție în care mii de oameni nevinovați au pierit și despre care mii de supraviețuitori au depus mărturii impresionante. Înființată în 1945, odată cu preluarea puterii de către comuniști în România, așa-numita rețea extinsă a „caselor morții” a urmărit reabilitarea prin tortură a prizonierilor pentru a asigura convertirea lor la ideologia comunistă și a funcționat ca un mecanism care includea 44 de penitenciare principale și 72 de lagăre de muncă forțată. Pentru a ilustra mecanismul, selecția include un penitenciar de maximă securitate, de tranzit folosit ca centru de triere centralizat, două dintre cele mai reprezentative locuri pentru metodele inumane utilizate și două penitenciare care au adăpostit categorii speciale de deținuți, personalități politice importante și cadre militare. Penitenciarul Jilava a fost centrul de triere prin excelență al sistemului penitenciar comunist, utilizat pentru centralizarea sentințelor politice. Fortul nr. 13 al Penitenciarului Jilava făcea parte din centura de fortificații construite în ultimele decenii ale secolului al XIX-lea în jurul Bucureștiului, ca componentă principală a unui sistem defensiv mai amplu al țării, inițiat și susținut de regele Carol I de Hohenzollern. Dezvoltat de generalul belgian Henry Alexis Brialmont și de căpitanul inginer Ioan Clucer, sistemul era alcătuit din 18 forturi, fiecare dintre ele echipat cu o baterie de artilerie.

Construcția Fortului nr.13 a început în anul 1886, lucrările terminându-se în martie 1893, după repetate modificări și adaptări ale planurilor în raport cu evoluția cerințelor militare, tehnologia și materialele de construcție și din motive economice. După finalizarea construcției, a fost folosit ca depozit pentru muniții și ca garnizoană militară până în 1907 când un grup de fermieri a fost arestat și ulterior adus în această locație pentru închisoare. Din acel an, Jilava a fost reproiectată pentru a funcționa ca închisoare militară până la 1 aprilie 1948, când a intrat în administrarea Direcției Generale a Penitenciarelor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Între 1948 și 1964, regimul de închisoare al Jilavei, ca închisoare de maximă siguranță, s-a concentrat exclusiv pe exterminarea oponenților grei ai noului regim politic comunist, aceștia fiind deținuți în condiții speciale. De exemplu, celulele izolante erau încăperi fără deschideri de lumină naturală, amplasate în subteran, la o adâncime de 8-10 m. Deținuții erau fie cercetați, fie în așteptarea judecății, în timp ce dizidenții din alte

penitenciare au fost aduși pentru anchete suplimentare sau pentru a fi transferați în alte centre de detenție. În general, un prizonier petrecea câteva luni la Jilava. Singurul drept pe care îl aveau dizidenții politici, conform regulamentului de reținere și pază a prizonierilor, era acela de a ieși afară. Cu toate acestea, chiar și acest singur drept a fost uneori încălcat. Mai bine de un milion de oameni au trecut pragul închisorii terorii - printre ei și Corneliu Coposu, moseniorul Vladimir Ghika, mitropolitul Bartolomeu Anania, Nicolae Steinhardt.

După 1970, celulele Fortului nr. 13 au fost dezafectate parțial, iar unii dintre deținuți, cei neînchiși pentru infracțiuni politice, au fost transferați în noua clădire a penitenciarului. Istoria neagră a acestui loc a continuat până în decembrie 1989, când 63 de manifestanți arestați de pe străzile Bucureștiului în timpul Revoluției au fost arestați, bătuți, urcați în dube și aduși la Jilava, în celulele vechii închisori, într-o încăpăre de 15 metri pătrați. După 1990, vechiul amplasament al penitenciarului a fost abandonat și folosit ca depozit, acum fiind vizitat ocazional ca loc de memorie în așteptarea unor intervenții viitoare planificate care să redea semnificația locului.

Fortul 13 Jilava a fost preluat de CJ Ilfov La sfârșitul lunii iunie a acestui an, Guvernul a adoptat „Hotărârea privind includerea unor imobile în inventarul centralizat al bunurilor aflate în domeniul public al statului, actualizarea denumirii, a descrierii tehnice și a valorii de inventar ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției prin Administrația Națională a Penitenciarelor – Penitenciarul București

Jilava și trecerea acestora în domeniul public al Județului Ilfov”, anunță Agenția de Știri Prompt Media. Consiliul Județean Ilfov a preluat un terenul și clădirile aferente, cu o suprafață totală de 146.091 de mp.

CJ va consolida, conserva, restaura și valorifica din punct de vedere istoric, social, cultural și turistic Fortul 13 Jilava prin transformarea într-un muzeu care să prezinte etapele istorice prin care a trecut această clădire, precum și dramele și ororile regimului totalitar comunist din România. Prin Strategia de Dezvoltare Orizont 2020, CJ Ilfov propunea dezvoltarea ofertei de agrement a județului în acord cu mediul înconjurător, prezervarea și valorificarea obiectivelor de patrimoniu, dezvoltarea unor proiecte care urmăresc valorificarea potențialului istoric, social și cultural prin evidențierea patrimoniului natural și construit al județului Ilfov, printre care și rețeaua de fortificații din jurul Capitalei, dezvoltată pe un perimetru de 76 km. În actuala Strategie de Dezvoltare a Județului, pentru perioada 2020-2030, CJ propune protecția și valorificarea durabilă a patrimoniului cultural – Conservarea și valorificarea turistică a patrimoniului construit. Valorificarea patrimoniului cultural intangibil”.

După o vizită, în august 2023, la Fortul 13 Jilava, ministrul Culturii, Raluca Turcan, a anunțat deschiderea discuțiilor cu CJ Ilfov, cu Ministerul Justiției, Muzeul Ororilor Comunismului în România și cu Administrația Națională a Penitenciarelor pentru consolidarea și punerea în valoare a monumentului istoric.

Din 11 ianuarie 2012 Fortul 13 Jilava este încadrat, prin Ordinul ministrului culturii nr. 2010/2012, pe lista Monumentelor

Istorice IF-II-m-A-21037. Întrucât ANP nu are ca obiect de activitate introducerea în circuitul monumentelor istorice și exploatarea Fortului 13, soluția identificată a fost trecerea obiectivului din domeniul public al statului și administrarea Ministerului Justiției prin Administrația Națională a Penitenciarelor – Penitenciarul București Jilava în domeniul public al Județului Ilfov și administrarea Consiliului Județean Ilfov. Consolidarea și conservarea imobilului trebuie realizate în termen de 5 ani de la preluarea în administrarea CJ Ilfov. Sursa de finanțare pentru realizarea lucrărilor privitoare la Fortul 13 Jilava va fi asigurată din fondurile bugetului județului Ilfov și din alte surse atrase în condițiile legii.

Încă cinci dosare

Odată cu dosarul „Fostele închisori comuniste din România”, în Lista Indicativă a României pentru au fost incluse și dosarele „Ctitorii domnești din Țara Românească și Moldova”, „Reședințe Regale din Sinaia” și „Peștera Mobile”.

De asemenea, Ansamblul Monumental „Calea Eroilor” de la Târgu Jiu, realizat de Constantin Brâncuși, și Frontierele Imperiului Roman - Dacia au fost înscrise duminică, 28 iulie, în Lista Patrimoniului Mondial UNESCO.

Majoritatea din zona Transilvaniei!

Noile înscrieri completează prezența românească în Lista Patrimoniului Mondial UNESCO care, în acest moment, mai include alte nouă obiective de patrimoniu cultural și natural: Delta Dunării (1991), Sate cu biserici fortificate din Transilvania (1993), Biserici din Moldova (1993, 2010), Mănăstirea Hurezi (1993), Cetățile dacice din Munții Orăștiei (1999), Centrul Istoric Sighișoara (1999), Biserici de lemn din Maramureș (1999), Pădurile seculare și virgine de fag din Carpați și alte regiuni ale Europei (2017) și Peisajul cultural minier Roșia Montană (2021). ■

Pentru marcarea a 100 de ani de la câștigarea primei medalii olimpice de către sportivii români, Muzeul BNR organizează până la sfârșitul anului expoziția „Un alt fel de tezaur: Campionii României”. Gândită ca o incursiune în istoria olimpismului românesc și organizată în parteneriat cu Comitetul Olimpic și Sportiv Român și în colaborare cu Muzeul Sportului, expoziția surprinde unele dintre cele mai importante momente din istoria sportului de la noi. Vizitatorii pot afla informații despre cucerirea primei medalii olimpice obținută în anul 1924 de reprezentativa de rugby a României și pot vedea exponate unice referitoare la această performanță.

„Un altfel de Tezaur: Campionii României”

În cadrul discursului expozițional sunt prezentate majoritatea probelor olimpice la care sportivii români au fost medaliați de-a lungul timpului, prin intermediul medaliilor și diplomelor câștigate, dar și prin prezentarea unora dintre echipamentele pe care campionii le-au folosit. Sunt, astfel, prezente medalii câștigate de Henri Rang, Iosif Sârbu, Leon Rotman, Dumitru Pârvolescu, Maria Vicol, Gheorghe Fiat, Aurel Vernescu, Gheorghe Berceanu, Cornelia Sideri, Ivan Patzaichin, Alina

Dumitru, Dorel Simion, Maricica Puică, Doina Melinte, Gabriela Szabo, Constantina Diță, Iolanda Balaș, Laura Badea, Vilmoș Szabo, Reka Lazăr-Szabo, Mihai Covaliu, Ana-Maria Brânză, Simona Gherman, Horia Tecău, Florin Mergea, Beatrice Cășlaru, Corneliu Ion, Sorin Babii, Violeta Beclea, Marian Oprea, Ionela Târlea, Aneta Pătrășcoiu, Costică Oлару, Elisabeta Lipă, Veronica Cochela, Doina Ignat, Georgeta Andrunache, Claudia Grigorescu, Ioan Pop, Rareș Dumitrescu, Nicu Vlad, Traian Cihărean, Marius Căta-Chițiga, Cristian Gațu, Ștefan Birtalan și Constantina Diță. O secțiune specială este dedicată gimnasticii, probă la care, de-a lungul timpului, România a obținut cele mai multe medalii. Plecând de la excepționalele rezultate obținute de Nadia Comăneci la Jocurile Olimpice de la Montreal (1976), discursul expozițional integrează medalii și echipamente aparținând Laviniei

Miloșevici, Simonei Amănar, Andreei Răducan, Sandrei Izbașa, Cătălinei Ponor, Larisei Iordache, Marius Urzică și Marian Drăgulescu, precum și legendarilor antrenori Octavian Bellu și Mariana Bitang. Expoziția poate fi vizitată în cadrul tururilor ghidate gratuite pe care Muzeul BNR le organizează de luni până vineri, în urma unei programări prealabile, anunță BNR. Fiind un adevărat model pentru tânăra generație, acești campioni vin în fața publicului cu performanțele, medaliiile și trofeele cucerite pentru România. ■

✍ George V. GRIGORE

Florin Niță, portarul Naționalei, Cetățean de Onoare al Județului Ilfov

Campionatul European de Fotbal 2024 din Germania, unde România a urcat până în optimile de finală. Niță a început sportul la vârsta de 7 ani, la Steaua. A trecut apoi prin curtea unor echipe precum Rapid București, Electromagnetica și Astra Giurgiu. Primul contract profesionist l-a semnat în 2007, cu Concordia Chiajna, cu care, în 2011, a evoluat în prima Ligă. De-a lungul carierei, Florin Niță a mai evoluat pentru Sparta Praga, Pardubice și Gaziantep, trecându-și în palmares două titluri în Liga 1, două Cupe ale Ligii, o Cupă a României, o Supercupă, un titlu în Cehia și o Cupă a Cehiei. Niță a îmbrăcat tricoul primei reprezentative de 28 ori. În prezent locuiește, împreună cu familia, în comuna Periș. Titlul de Cetățean de Onoare i-a fost înmănat de președintele CJ Ilfov, Hubert Thuma, în cadrul unei ceremonii. Cu această ocazie, portarul Naționalei s-a alăturat campaniei de promovare a adopției câinilor fără stăpân. ■

CJ Ilfov a decis acordarea titlului de Cetățean de Onoare al Județului Ilfov lui Florin Niță, portarul echipei naționale de fotbal. Acordarea titlului este o recunoaștere a meritelor sportivului la

Cătălin DRAGOMIR

prof. Constantin Turmac

Ziua Lacului Snagov – sărbătoare cu răcoare

Știm cu toții că Ziua Lacului Snagov este la 25 iunie, dar anul acesta Fundația Snagov a oferit acces gratuit timp de 2 zile (sâmbătă și duminică) la Muzeul Snagov (cu 8 colecții), cu acces la filmele vechi (1930-1989), la iaz și acvarii (cu posibilitatea „Atinge Specia”, la somn, lin, caracudă, caras, rac, melci, țestoase). A fost vizitabil și atelierul de sculptură, sticlă și ceramică al artistului plastic Dan Horvath, cu posibilitate de participare a copiilor la un atelier de creare a figurinelor de lut. Duminică dimineața a fost organizată o „birdwatching” în Delta Snagovului. În afara de localnici, au participat și grupuri de tineri aflați în căutarea unor atracții și curiozități în afara Bucureștiului, pe care să le combine cu activități în aer liber, legate de lac, baie, caiace etc. Din cauza caniculei, localnicii au preferat să vină seara. Cei mai bucuroși au fost însă copiii care au avut posibilitatea să vadă, să atingă și interacționeze cu specii de animale, păsări și pești. Din 2011, Fundația Snagov sărbătorește, în fiecare an, „Ziua Lacului Snagov”. Invitându-vă să vizitați Muzeul Colecțiilor de la Snagov și să participați la programele noastre care au loc în Rezervația Snagov, nu facem altceva decât să restabilim legătura cu natura, cu ritmurile și frumusețile sale. ■

exceptionalul Mircea Vintilă, care a „colecționat” mii de aplauze și câteva bis-uri originale. În final, participanții s-au lăsat cu greu duși din poiana cu muzică, mai ales că luna plină lumina ca un felinar de aramă, se reflecta în lacul din apropiere. Responsabili cu crearea unei atmosfere atât de deosebită au fost organizatorii, Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Fundația Pro Chitila și Primăria orașului Chitila. ■

Chitila

Ritmuri muzicale ca o adiere Festival Folchit în răcoarea Parcului Dendrologic

George V. GRIGORE

În zilele de 20 și 21 iulie, în Parcul Dendrologic din Chitila a avut loc a III-a ediție a „Festivalului de muzică folk”, sub titulatura de „Folchit”. Și de această dată iubitorii genului au avut parte de un spectacol în care au performat renumiți artiști. Mirosul de fân proaspăt cosit, de iarbă verde și acordurile muzicale au atras numeroși spectatori. „Încălzirea” s-a făcut cu șezători muzicale și cu atelierul „HaHaHa Folk”, unde doritorii au putut să înregistreze piesa favorită sub atenta îndrumare a specialiștilor. Cu două ore înainte de începerea concertelor, publicul s-a delectat cu aceste ateliere

gratuite cu tematică muzicală, concepute pentru toate vârstele: lecții de percuție, șezătoare muzicală și construcție de instrumente muzicale (atelier condus de Andreea Botezan). În cele două seri de concerte au urcat pe scenă nume consacrate ale folk-ului românesc - Mircea Vintilă, Ducu Bertzi, Daniel Iancu, dar și talente aflate la început de drum. Au cântat Villia, „Sunt un frate tânăr” - trupă formată din Vlady Cnejevici, Dorin Andone și Teo Boar (TVA), care ne-au încântat cu multe din piesele lor cunoscute și aplaudate. Ca un element de mândrie locală și

talent interpretativ, în deschiderea concertelor de duminică, pe scena „Folchit” au urcat elevii Școlii Gimnaziale „Prof. Ion Vișoiu” din Chitila, coordonați de profesor Benjamin Ispilat, care ne-au făcut o adevărată surpriză muzicală. A urmat recitalul Nicu Zotta, apoi Alina Manole, Cristi Dumitrașcu și Planul B, iar seara a fost încheiată cu

Aventură, educație și distracție pentru copiii din Glina

Un proiect al CJ Ilfov, CJCPCT și Antena 3 CNN

George V. GRIGORE

Ce bucurie mai mare poate fi în vacanța de vară decât plecarea într-o excursie sau o tabără, fie ea și de o zi. Îți iei sticlucă cu apă, rucsăcelul, o ținută cât mai lejeră și pornești în aventură; să redescoperi lumea și să contactezi tineri de vârsta ta. Apoi mai sunt și atâtea fotografii de făcut.

În perioada 16-18 iulie 2024 elevi din Glina au participat la o „Tabără de arte” în cadrul „Școlii de Vară”, organizată de Consiliul Județean Ilfov, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Inspectoratul Școlar Județean Ilfov și Antena 3 CNN. Programul taberei a inclus trei zile tematice. Orarul unei zile a constat în: preluarea cu autocarul a celor 50 de copii și a profesorilor coordonatori, o gustare și o masă de prânz, activități specifice zilei, activități de după-amiază distractive, relaxante, culturale și apoi întoarcerea cu autocarul în punctul de plecare și preluarea copiilor de către părinți. În programul unei zile au fost incluse trei activități principale, decondate de organizatori, respectiv biletele de intrare la muzee / obiective turistice, gustarea, masa de prânz, transportul cu autocarul și un mic cadou pentru copii.

Mesajul președintelui Consiliului Județean Ilfov, Hubert Thuma pentru toți participanții și organizatori a fost următorul: „Scopul? Acela de a-i încuraja pe elevi să participe la activități care să le deschidă calea spre dezvoltarea personală. Prin educație nonformală îi putem aduce la școală, în comunitate, în echipă. Vă explic. În Glina, avem o rată de abandon școlar ridicată. Din păcate. Rezultatele la învățământ sunt slabe, iar misiunea dascălilor de a-i readuce pe copii pe băncile școlii este una tot mai dificilă. Aici intervine scopul acestui program pilot, să-l numim, prin care cei mici descoperă o altă latură a educației și a beneficiilor pe care școala le poate oferi. Am discutat cu reprezentanții Inspectoratului Școlar Ilfov, cu inspectorul general Adriana Stoica, cu primarul localității Glina, Ionuț Răzvan Tudor și am decis, împreună, să realizăm un prim astfel de eveniment. Ce au făcut copiii în aceste zile? Au luat parte la tururi ghidate la Muzeul Satului, la Muzeul Cotroceni, au participat activ la un atelier de patiserie, unde au văzut cum se prepară produsele de panificație și au văzut cum lucrează patiserii profesioniști. Apoi, au experimentat cursuri de echitație și au explorat natura de lângă Ilfov. Practic, sunt activități care să le ofere o altă perspectivă asupra educației. Rezultatele se văd în timp, dar bazele se pun din timp. Iar cea mai importantă investiție este cea în viitorul copiilor.”

Programul a început zilnic de la ora 10:00 și a fost dedicat copiilor cu vârste între 10-14 ani în zilele de 16 și 17 iulie, iar copiilor cu vârste între 14 și 18 ani, în ziua de 18 iulie. Programul a mai suferit mici modificări

datorate temperaturilor ridicate și a traficului auto intens. Activitățile propuse au fost educaționale și creative, ateliere de artă, jocuri și sport, excursii, vizite la muzee, parcuri și alte locuri interesante.

Cele trei zile de tabără au fost astfel programate:

Marți, 16 iulie – „Pe Șa și în Galerie: O aventură artistică”

10:00-12:30 – Mini lecții de echitație și diverse activități la Centrul de echitație „EquiPark Berceni”;

12:30-13:30 – Masa de prânz

13:30-14:30 – Drumul până la Art Safari

14:30-15:30 – Vizită la Muzeul Art Safari

Miercuri, 17 iulie – „De la Sat la Valuri: O zi de Poveste”

10:00-12:30 – Muzeul Satului – vizită tur ghidat și ateliere creative

12:30-13:30 – Masa de prânz

14:00-14:30 – Plimbare cu vaporeșul pe lacul Herăstrău

Joi, 18 iulie – „De la Patiserie la Palate: O aventură Bucureșteană!”

10:00-11:00 – Vizită la laboratorul de patiserie – pâine „Pain Plaisir”;

12:00-14:30 – Vizită tur ghidat complet la Muzeul Cotroceni

14:45-15:30 – Masa de prânz

Pentru aceste activități complexe au fost selectați elevii din cadrul a trei școli din Glina, selecția fiind făcută de către cadrele didactice în vederea prevenirii abandonului școlar și a încurajării coeziunii comunității prin implicarea tuturor copiilor, indiferent de mediul social din care provin. Consiliul Județean Ilfov susține activități pilot de educație nonformală, prin care copiii să participe la activități stimulative și antrenante pentru dezvoltarea interesului spre învățare și dezvoltarea abilităților. Aceste trei zile au reprezentat ocazia perfectă pentru copii să se bucure de o vară plină de aventuri, educație, dar și distracție. ■

250 de ani de când moaștele Sf. Dimitrie cel Nou au fost aduse la București

Mii de ilfoveni la pelerinaj

George V. GRIGORE

Foto Basilica

În data de 13 iulie s-au împlinit 250 de ani de când moaștele întregi ale Sfântului Dimitrie cel Nou, cel mai valoros odor al Catedralei Patriarhale, se află la București.

În 2022, Sinodul Bisericii Ortodoxe Române a decis marcarea în calendar, la această dată, a evenimentului, prin stabilirea ca sărbătoare a *Aducerii Moaștelor Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou la București*, începând cu 2024.

Cu ocazia primei celebrări a acestei sărbători religioase, în zilele de 12 și 13 iulie, a avut loc un pelerinaj la care, în pofida temperaturilor caniculare, au participat peste 10.000 de credincioși, precedat de un pelerinaj istoric în întreg cuprinsul Arhiepiscopiei Bucureștilor, la care, cu sprijinul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov din cadrul CJ Ilfov, au ajuns și peste 2.300 de ilfoveni. Pe traseul Catedrala Patriarhală – Biserica „Sf. Nicolae – Vlădica” – Bd. Regina Maria – Splaiul Independenței – Bd. Dimitrie Cantemir – Biserica „Sf. Ioan – Piață” – Biserica „Sf. Anton – Curtea Veche” – Splaiul Independenței – Aleea Dealul Mitropoliei – Catedrala Patriarhală, convoiul religios a strâns mii de oameni. A mai existat un amplu pelerinajul cu moaștele Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou în Arhiepiscopia Bucureștilor, începând din 4 martie 2024, urmat de protoierii din județele Prahova și Ilfov. Primii credincioși care s-au închinat ocrotitorului Capitalei au

fost cei din municipiul Câmpina. Racla a fost purtată pe tot parcursul lunii martie, în mai multe parohii și mănăstiri din Protopopiatele Ploiești Nord, Ploiești Sud, Vălenii de Munte, Urlați, Ilfov Nord și Ilfov Sud.

Scurt istoric

Contextul istoric în care moaștele Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou au ajuns în Capitala României a fost Războiul ruso-turc (1768-1774). Luptele s-au purtat și pe pământ românesc, dar și la sud de Dunăre.

Când generalul rus Ivan Petru Saltikov a ajuns cu armata sa în satul Basarab, pentru ca moaștele Sfântului Dimitrie să nu fie profanate de turci, a cerut aducerea lor în Rusia.

Când cortegiul cu racla a trecut prin București, Hagi Dimitrie, un negustor bogat de origine macedo-română, dar și mitropolitul Grigorie al II-lea al Țării

Românești au cerut generalului să le lase Mitropoliei țării, la București, ca o „mângâiere pentru multele pagube materiale și suferințe îndurate de români în cursul războiului”. Generalul le-a ascultat dorința, iar Moaștele Sf. Dimitrie au fost așezate în Catedrala Mitropolitană din București, în data de 13 iulie 1774.

La Muzeul Național de Artă al României se păstrează o cruce de lemn care s-a aflat în racla cu care au fost aduse moaștele Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou la București în urmă cu 250 de ani.

Arhim. Policarp Chițulescu, consilier patriarhal și directorul Bibliotecii Sfântului Sinod, a relatat, pentru Trinitas TV, caracteristicile ei și contextul istoric prin care ea a ajuns în inventarul muzeului.

Crucea făcea parte inițial din patrimoniul Catedralei Patriarhale, dar a fost trimisă, împreună cu alte obiecte prețioase, în Rusia, împreună cu tezaurul României, în timpul Primului Război Mondial.

Obiectul era descris „în acest inventar ca fiind crucea care a stat pe pieptul Sfântului Cuvios Dimitrie”, a explicat Arhim. Policarp Chițulescu.

Tezaurul nu a mai fost restituit, deoarece, la scurt timp, în Rusia s-a instalat regimul bolșevic. Doar o mică parte din inventarul de obiecte bisericești a fost restituită în 1956, când în România regimul comunist ateist nu era prieten al Bisericii.

Astfel, „crucea Sfântului Dimitrie nu este astăzi unde ar trebui să-i fie locul, ci la Muzeul Național de Artă din București”, a precizat directorul Bibliotecii Sfântului Sinod. ■

Bartolomeu Popescu din Cocioc (Periș), teologul pasionat de pedagogie

În urmă cu 129 de ani (13 iulie 1895), la Cocioc (astăzi Periș) vedea lumina zilei pedagogul și profesorul de teologie Bartolomeu Popescu. Studiile pedagogice le-a făcut la Școala normală de învățători din Câmpulung Muscel și în particular a urmat Liceul teoretic „Gheorghe Lazăr” din București. Între 1920 și 1923 a urmat studii superioare la Facultatea de Litere și Filosofie, iar între 1930 și 1934 - Facultatea de Teologie ambele în București. A obținut un doctorat în Pedagogie (1937) și a fost învățător, director de școli primare, profesor și director la școli de renume din București, director în Ministerul Educației Naționale (1915-1942), profesor al Facultății de Teologie (devenită Institut teologic) din București, predând cursuri de Pedagogie, Istoria Pedagogiei și Catehetică (1942-1955).

A trecut la Domnul pe data de 3 august 1975 în București.

Din scrierile sale amintim „Sociologia, pentru clasa a VIII-a de liceu și seminarii” (în colaborare, 1932), „Filosofia și pedagogia creștină” a lui J.A Comenius (1940), precum și diferite articole în „Revista de Pedagogie” și în reviste bisericești. ■

Foto: Parohia Bălteni
Cristina ANGHELUȚĂ

SFÂNTUL CUVIOS DIMITRIE CEL NOU
13 iulie 1774-13 iulie 2024
250 de ani
de la aducerea moaștelor la București

ROMÂNIA 4L

Destinatar _____

Codul _____ Localitatea _____

Premiile câștigate de elevii ilfoveni la Olimpiada „Meșteșuguri artistice tradiționale” Sibiu – 2024

Tinerii și talentații elevi-artiști-meșteșugari ilfoveni nu au luat vacanță după faza județeană a Olimpiadei „Meșteșuguri artistice tradiționale”, pentru că în perioada 18-21 iulie au participat la Muzeul ASTRA din Sibiu, la a XXVII-a ediție a fazei naționale a Olimpiadei. Evenimentul a fost organizat de Complexul Național Muzeal ASTRA în parteneriat cu Inspectoratul Școlar al Județului Sibiu.

Potrivit organizatorilor, proiectul – Olimpiada „Meșteșuguri artistice tradiționale” – a fost finanțat de Departamentul pentru Relația cu Republica Moldova din cadrul Guvernului României. Ediția din acest an a reunit elevi, profesori, specialiști, promotori culturali și artiști din toată țara și din străinătate, Bulgaria, Republica Moldova și Mexic.

La ediția din acest an au fost prezenți 260 de participanți, dintre care 151 elevi în concurs, 14 elevi în afara concursului, profesori coordonatori și însoțitori, invitați din Republica

Moldova (raioanele Răuțel și Dondușeni), Bulgaria și Mexic, invitați speciali, voluntari și foști olimpici.

Pe durata desfășurării lui, evenimentul a avut peste 5.000 de vizitatori.

„Olimpiada este un concurs interactiv altfel! Vă provocăm să-i cunoașteți pe micii MARI meșteșugari, să meșteșugiți alături de ei și de profesorii prezenți în cadrul atelierelor amenajate în Muzeul în aer liber. În cadrul Olimpiadei sunt organizate și workshop-uri

demonstrative și interactive speciale de confecționat alebrijes, confecționat pâslă, pictat pe sticlă, pictat pe pânză și broderie pe piele organizate special pentru noi toți, cei mari și cei mici. Pe lângă workshop-uri am avut parte de spectacole, momente folclorice și expoziții”, a declarat Elena Găvan, muzeograf muzeul ASTRA.

În seara zilei de 21 iulie 2024, au avut loc premiile câștigătorilor și festivitățile de închidere a evenimentului, moment în care măreția costumului popular românesc și talentele autentice au fost etalate în toată splendoarea lor. Astfel, participanții din județul Ilfov, câștigători ai fazei județene a Olimpiadei, s-au întors acasă cu numeroase premii, ca și în anii precedenți.

S-au remarcat **Premiul II** - Popescu Cristian Călin, clasa X, secțiunea măști tradiționale (de la Liceul Teoretic „Ioan Petruș” din Otopeni, îndrumător profesor Popescu Roxana); **Premiul III** – Eremia Tania - clasa a VIII-a, secțiunea mobilier pictat (de la Școala Gimnazială nr. 2, Voluntari,

coordonator prof. Arsene Iuliana); **Mențiune** – Munteanu Erika, secțiunea cusături (de la Liceul Teoretic „Radu Popescu” din Popești-Leordeni);

Mențiune – Popa Bianca Elena, secțiunea cusături (de la Liceul Teoretic „Radu Popescu” din Popești-Leordeni); **Mențiune** – Barbu Alexandra, secțiunea icoană pe lemn (de la Casa de Cultură Voluntari și de la Școala Gimnazială nr. 2 Voluntari, coordonator prof. Arsene Iuliana); **Mențiune** – Mihalache

Ioana Maria, secțiunea icoane pe sticlă (de la Școala Gimnazială nr. 1 Buftea, prof. coordonator Mihnea Badea); **Mențiune** – Vasile Andreea Teodora, secțiunea icoane pe sticlă (de la Centrul de Excelență Brănești, coordonator Melnic Georgeta);

Mențiune – Ioniță Daria, secțiunea pictură naivă (de la Liceul „Traian Lalescu” din Brănești, coordonator Melnic Georgeta);

Mențiune – Păun Maria Anastasia, secțiunea pictură naivă (de la Casa de Cultură din Voluntari, prof. coordonator Arsene Iuliana);

Mențiune – Ludwig Daria Gabriela, secțiunea pictură naivă (de la Liceul Tehnologic „Nicolae Bălcescu” din Voluntari, prof. coordonator Arsene Iuliana);

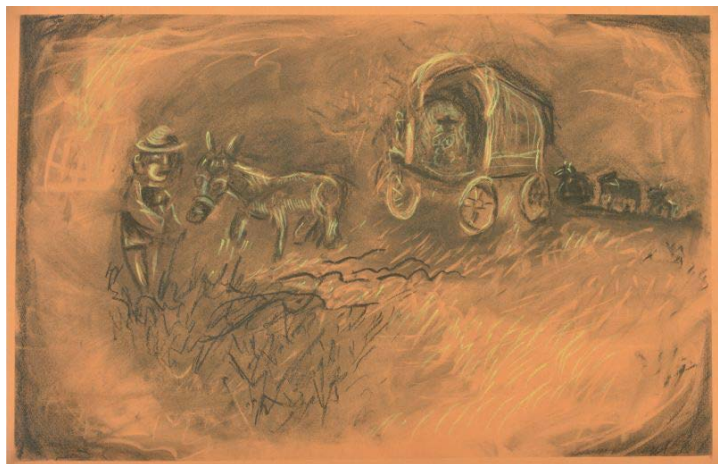
Mențiune – Popescu Gabriel, clasa VI, secțiunea măști tradiționale (de la Liceul Teoretic „Ioan Petruș”, Otopeni, îndrumător profesor Popescu Roxana).

Așadar, palmaresul din acest an al echipei județului Ilfov a fost un premiu II, un premiu III și 9 mențiuni. ■

George V. GRIGORE

George V. GRIGORE

Elevi din Buftea premiați în Cehia

Elevii Camelia Bora (14 ani) și Matei Stănică (12 ani) de la Centrul de Excelență Buftea au fost recompensați cu mențiuni de onoare în cadrul celei de-a 52-a ediții a Expoziției Internaționale pentru Copii de Arte Plastice Lidice (ICEFA Lidice). Cei doi au fost instruiți de profesorul de arte plastice Mihnea Cristian Badea.

Expoziția Internațională pentru Copii de Arte Plastice Lidice (ICEFA Lidice) a fost inițiată în 1967 pentru a comemora copiii victime din satul ceh Lidice, uciși de naziști, dar și pe toți ceilalți copii care au murit în războaie.

Amploarea internațională a apărut în 1973. În ultimii ani, au fost transmise către organizatori peste 25.000 de opere de artă realizate de copii, nu doar din Cehia și Slovacia, ci și din alte 60-70 țări. În 2018, expoziția a primit premiul Gratias Agit (fostul Jan Masaryk Gratias Agit) din partea Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Ceha pentru promovarea imaginii Cehiei în străinătate.

Concursul de artă realizat de copii - Concursul Internațional de Arte frumoase de la Lidice (ICEFA Lidice) - este o competiție unică, pentru copii între 4 și 16 ani pentru toate tipurile de școli și organizații care lucrează cu copiii - grădinițe, școli primare, școli de artă, școli speciale, centre de petrecere a timpului liber pentru copii și tineret, case de copii. Sunt acceptate și participările individuale. Juriul este format din profesori de artă și artiști vizuali, care selectează circa 1.400 de lucrări pentru expoziție. Lucrările sunt distinse cu Mențiuni de Onoare, iar cele mai bune dintre ele obțin medalia „Trandafirul Lidicei”. De-a lungul timpului, expoziția a fost organizată de diverse instituții - Comitetul Central al Frontului Național, Consiliul Comunitar Lidice, Mladá fronta, Ministerul Culturii, Ministerul Educației, Ministerul Afacerilor Externe, Institutul Cehoslovac de Externe, Comisia Cehă pentru UNESCO și Uniunea Cehoslovacă pentru Pace.

Din 2004, principalul organizator al expoziției este Memorialul Lidice susținut de Ministerul Culturii, Ministerul Educației, Tineretului și Sportului, Ministerul Afacerilor Externe și Comisia Cehă pentru UNESCO. Din 2013, expoziția este susținută și de centre cehe.

Tema se stabilește anual la recomandarea UNESCO. Astfel tema 2004 a fost - Anul Muzicii Cehe, 2005 - Fericirea, 2021 al Cartofii - temele „Cartoful” și „Limbile lumii”, 2009 - tema „Univers”, 2010 - Biodiversitate, 2011 - Aici trăiesc, adică eu, 2012 - Teatru - Păpuși - Basm, 2013 - Tradiții și moștenirea țării mele, 2014 - Agricultură familială sau grădina și câmpul nostru, 2015 - Lumină, 2016 - Școală? Educație!, 2017 - Călătorii, 2018 - Apă (peste Aur), 2019 - Chimie, 2020 - Peisaj, 2021 - Robot și inteligență artificială, 2022 - Muzeu, 2023 - Dans, 2024 - Caravană. Fiecare participant poate opta pentru orice tehnică artistică. Lucrările acceptate sunt realizate prin diverse tehnici care se încadrează în categoriile din catalog: pictură, desen, tipografie, conținut mixt, fotografie, film/animație, ceramică, obiecte de artă (metal, ceramică, lemn, sticlă, textil, hârtie). ■

Claudia Motea, premiul MYOSOTIS pentru întreaga activitate artistică

George V. GRIGORE

Talentata și neobosita noastră colaboratoare, actrița Claudia Motea, a fost invitată la Gala Premiilor VALORI CONTEMPORANE 2024, de la Sala Luceafărul, unde a fost laureată cu Premiul MYOSOTIS pentru întreaga activitate artistică. Ce ne-a putut spune pentru cititorii noștri? „Un moment de glorie al vieții pentru care port iubire și recunoștință Bunului Dumnezeu, credinței și statorniciei mele de a transmite un mesaj de suflet oriunde în lume prin arta mea. Mulțumesc încă o dată juriului, lui Claudiu Dumitrache, președintele Comisiei de Atestare a Calității, Performanței și Excelenței, copilului de aur Rareș Prisăcariu pentru emoționantul LAUDATIO pe care mi l-a făcut, susținătorilor mei permanenți: Editura Creator/ Libris și UZPR, prietenilor mei care au trăit acest moment unic de bucurie incomensurabilă: Ionela Balaș, Victoria și Sorin Martinescu, Maria Lulescu, Gina Prisăcariu, Ana Maria și Laurențiu Ștefan, Cerasela Măciucă, Teodora Marin, Ioan Necula și tuturor celor ce mă aplaudă când mă aflu pe scenă. Iubirea cheamă iubire mereu!”

Pentru prima dată în istoria României, prin această Gală a Premiilor VALORI CONTEMPORANE 2024 au fost celebrate meritocrația, valorile autentice, creativitatea, abnegația, spiritul elitist românesc, măiestria și talentul unora dintre cele mai importante personalități, care au scris istorie în domeniul lor de activitate și care, incontestabil, au devenit deja parte a memoriei naționale. Felicitări tuturor! ■

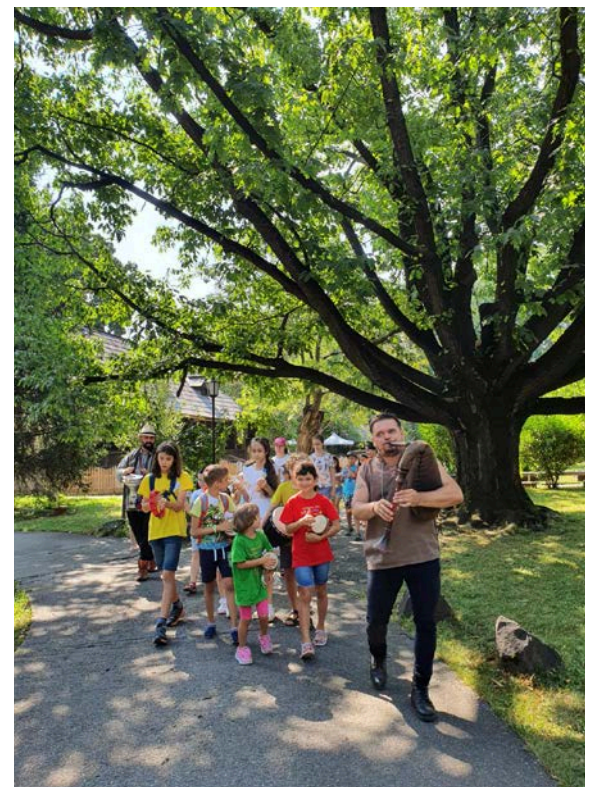
Tabără Medievală la Muzeul Satului

Foto Arhivă Muzeul Satului

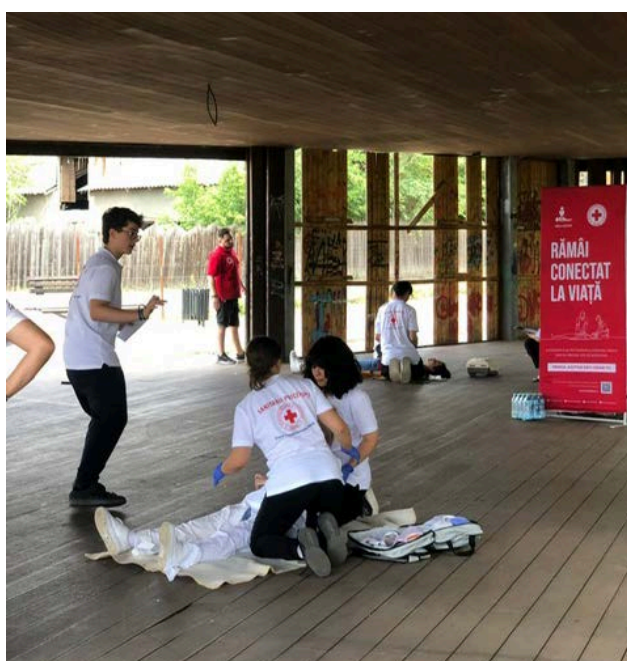
Ce fac niște cavaleri adevărați în vacanța de vară? Se antrenează pentru tot anul care vine, să poată cuceri astfel admirația prințeselor. Și cum pot face acest lucru mai bine? Prin participarea la o tabără cu specific. Și nu este nici foarte departe, în munți sau prin câmpii, ci în București.

Muzeul Național al Satului Dimitrie Gusti vă invită, în perioada 2-6 septembrie 2024, într-o altfel de tabără: una plină de cavaleri, de povești, muzică și parade. Dacă vrei să afliți cum luptau cavalerii, ce instrumente muzicale aveau, ce cântau, sunteți așteptați, din nou, în Tabăra Medievală, unde, cei 2 coordonatori, Andrei Moș și Marcel Săpcu, care fac parte din Asociația pentru Promovarea Istoriei și Artei Medievale - Lupus Dacus, vor susține timp de o săptămână ateliere de muzică medievală, de muzică, instrumente muzicale de suflat (cimpoi medieval, schalmei, caval, fluier ciorănești, blockflote, ocarină,

George V. GRIGORE

tilincă), instrumente membranofone și de percuție (ibo, djembe, darbuka, chimes, toacă, bongos, tobă/dobă țărănească, etc.), de tir cu arcul, de lupte cavaleresti (cu arme pentru copii, fără risc de accidentare!). De asemenea, în incinta Muzeului vor fi organizate parade. ■

George V. GRIGORE

Pricepuții sanitari din Voluntari

Elevii clasei a IX-a din cadrul Școlii Germane „Herman Oberth” din orașul Voluntari au participat la etapa județeană a concursului „Sanitarii pricepuți”. În urma probelor - practice și teoretice - au câștigat locul al doilea. Sub deviza „Pentru că ne pasă!”, Sanitarii Pricepuți este singurul concurs de educație pentru sănătate și prim ajutor de bază care se desfășoară în școlile din România. Programul are la bază concursul „Sanitarii Pricepuți” organizat din anul 1962 de Crucea Roșie Română, eveniment care au participat până în prezent numeroși competitori. „Academia Sanitarii Pricepuți” este un proiect organizat la inițiativa Societății Naționale de Cruce Roșie din România. La ediția din acest an a fazei naționale, care a avut loc la Cheile Grădiștei (Brașov), au participat 225 de elevi de liceu. ■

Comorile de lângă noi: Conacul Marghiloman și Biserica Sfântul Nicolae din Hagiești

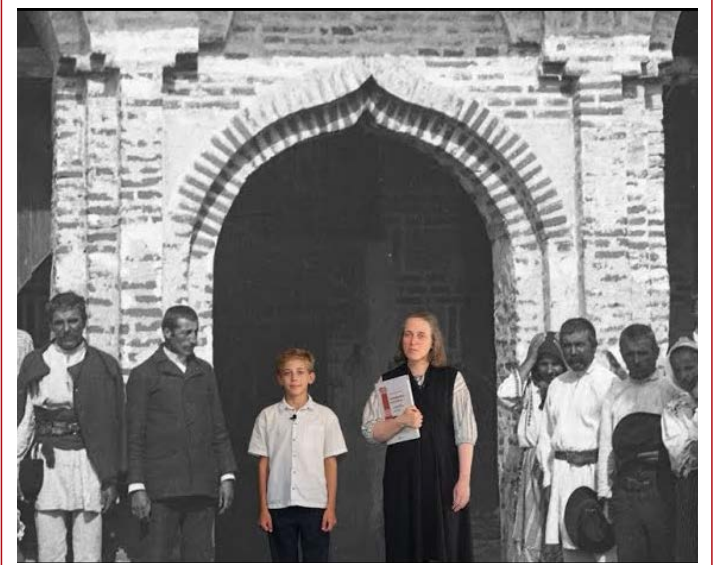
De mai mult timp mi-am propus să vizitez cele două obiective din Hagiești. Biserica Sfântul Nicolae a fost ctitorită în anul 1704, de Radu Dudescu, un mare dregător al Țării Românești în timpul domniilor lui Constantin Brâncoveanu și Ștefan Cantacuzino. În jurul anului 1800, biserica a fost reparată de Grigore Mihail Șuțu beizadea, fiul domnitorului Mihai Șuțu. În

biserica se păstrează mormântul lui Grigore Mihail Șuțu, acoperit de o lespede de marmură albă cu stema familiei Șuțu și inscripție în limba greacă. În anul 1884, Ioan și Elena Marghiloman, părinții viitorului prim-ministru și lider conservator, Alexandru Marghiloman, preiau moșia Hagiești, construiesc un conac pe ruinele unui așezământ boieresc și repară lăcașul de cult. Cele

doă monumente de importanță națională, conacul boieresc de secol XIX și biserica cu arhitectură brâncovenească au făcut de-a lungul timpului obiectul mai multor proiecte de salvare care toate au eșuat. Cu toate că s-au luat unele măsuri de conservare până la finalizarea reabilitărilor, de mai mulți ani ele stau în ruină, ca o expresie a neputinței noastre perpetuată peste timp. ■

George V. GRIGORE

George V. GRIGORE

Lecția de patrimoniu Ilfovean – 11

Turbați și Bălteni – două schituri tainice

Depănăm istoriile și legendele a două schituri vechi ilfovene, oprindu-ne cu atenție și asupra detaliilor de arhitectură. Legate de lacurile și pădurile din nordul județului, cele două schituri rămân până azi martori ai vremurilor trecute. Hai să descoperim împreună povestea din spatele fațadelor de cărămidă!

Lecția de patrimoniu Ilfov este un proiect inițiat și realizat de Școala de la Piscu și susținut de Consiliul Județean Ilfov, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov. Parteneri sunt: Muzeul Național al Țăranului Român, Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, Muzeul Municipiului București, DEM Creativ. ■

Casa „Ilie Micu” din Măgurele, reclădirea tradiției

La 6 iulie, am participat la o activitate specială, care s-a desfășurat de la primele ore ale dimineții - restaurarea Casei Tradiționale „Ilie Micu” din Frătești (ridicată la anul 1930), relocată în orașul Măgurele. Echipa Consiliului Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, împreună cu Primăria Măgurele și Asociația Monumente Renăscute a lansat această invitație pasionaților de tradiții și cultură, dar și tuturor celor care doresc să contribuie la restaurarea acestui muzeu al tradițiilor.

Casa Tradițională, adusă din localitatea Frătești din Giurgiu, a fost relocată în Măgurele, iar la începutul lunii iulie a „primit” ultima etapă a transformării. Respectându-se „rețeta” strămoșească, după ridicarea scheletului de lemn, pereții au fost umpluți cu vătăuci din pământ argilos și paie. Procesul a fost unul spectaculos și migălos, dar cei prezenți au avut parte și de muzică și o masă de prânz din partea Primăriei orașului Măgurele.

George V. GRIGORE

Au participat mulți voluntari care cu mic, cu mare, au contribuit la reconstrucția pereților, prin umplerea cu pământ și paie. Prin această inițiativă, aducem trecutul în prezent și asigurăm continuitatea tradițiilor și istoriei. Tinerii sunt invitați să contribuie la păstrarea patrimoniului bunicilor, promovând voluntariatul care unește comunitatea și creează legături trainice. Pentru această casă tradițională din Muntenia, Casa Familiei Micu, au ajuns primii voluntari așa de dimineață, printre ei fiind și copiii din cadrul DGASPC Ilfov - Centrele Săftica și Domnești – care au și trecut la treabă. Ochii le aleargă după lut și paie, peste tot. Cu picioarele bătătoresc prispa, pereții. Chipul li se luminează de cum văd casa care prinde viață. Președintele Consiliului Județean Ilfov, Hubert Thuma,

are amintiri minunate legate de aceste tradiții: „Pe vremuri, când o familie își construia casa, tot satul se aduna la clacă. Puneau mână cu mână și o ridicau cu toții în numai câteva zile. Așa arăta o comunitate. Astăzi, reclădim această tradiție. Este motivul pentru care i-am invitat și pe copiii din cadrul DGASPC, alături de voluntarii din Ilfov. Fiecare mână cu lut și paie va sta drept mărturie a efortului depus de voluntari pentru reclădirea Casei Tradiționale „Ilie Micu”. Au fost prezenți voluntari de toate vârstele și toate categoriile sociale din Ilfov, printre care primarul orașului Măgurele, Narcis Constantin, consilieri locali din Măgurele împreună cu familiile lor, doamna Alexandrina Niță, directorul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, președintele Asociației Monumente Renăscute, Florin Radu Ștefănescu, și mulți alții.

Acum, după uscarea pereților urmează lipirea, finisarea, văruierea, vopsirea tocăriei și montarea ușilor, acoperișului, podului și a anexelor. Așa că mai spre toamnă putem să pregătim și inaugurarea muzeului! Specialiștii în artă susțin că picturile și elementele de decor fac din această casă relocată în Ilfov un Voroneț al caselor interbelice din Muntenia. Este a doua casă tradițională relocată în Ilfov, după Casa Frusina din Corbeanca. ■

Profesorul inginer Dimitrie Leonida – un inventator vizionar

„O veche zicală spune că distanța de la ochi la urechi este mică, dar cea dintre vâz și auz mare, de aceea muzeele au o anumită superioritate asupra școlilor, mai ales în vremurile noastre când scepticismul în sensul bun al cuvântului câștigă teren și când totul pare că poate fi criticat. Muzeele solicită cu precădere vâzul, calea cea mai scurtă spre cunoaștere și înțelegere”

Prof. ing Dimitrie Leonida

Am vizitat de mai multe ori Muzeul Național Tehnic „Prof. ing. Dimitrie Leonida”, când nepotul meu era un mic copil și am vrut să vadă multe exponate care amintesc despre dezvoltarea tehnică a țării noastre în decursul anilor. De fapt cine a fost prof. ing. Dimitrie Leonida și de ce îi poartă numele acest muzeu? Dimitrie Leonida s-a născut la 23 mai 1883 la Fălticeni, județul Suceava și a fost fiul ofițerului Atanase Leonida. Școala primară a început-o la Galați în 1890, iar clasa a III-a a făcut-o la Buzău. A plecat apoi la București unde s-a înscris la școala „Clemența”, după care s-a transferat la Școala Primară „Petrașcu Poenaru”. Primele două clase de liceu le-a urmat la Colegiul „Sf. Sava”, iar apoi a plecat la Constanța unde a urmat clasele 3 și 4 la Gimnaziul „Mircea cel Bătrân”, clasa a 5-a terminând-o la Liceul „Mihai Viteazul” din București. După terminarea liceului, având o mare pasiune pentru tehnică a hotărât să aleagă profesia de inginer. A studiat electricitatea la Politehnica din Charlottenburg, de lângă Berlin (Germania) între 1903 și 1908. În anul 1903 a vizitat Muzeul Tehnic din Munchen. În anul IV a conceput un proiect de „Metropolitan”, în

București, cu linia principală Gara de Nord - Sf. Gheorghe - Calea Moșilor și cu o ramificație Sf. Gheorghe – Filaret, fiind printre cei dintâi care a propus construirea unui metrou, iar proiectul de diplomă a avut tema „Complexul hidroenergetic și hidroenergetic al Bistriței din regiunea Bicăzului”. După terminarea facultății a primit o ofertă din partea firmei „Siemens” pentru un contract de 5 ani, precum și de la Politehnica din Charlottenburg, ca asistent universitar.

Proaspăt inginer, Dimitrie Leonida a refuzat ofertele și s-a întors în România. S-a angajat la Primăria din București și s-a ocupat cu verificarea instalațiilor electrice noi care urmau să se racordeze, de problema tramvaielor și abordează chiar problema construirii unui metrou, precum și realizarea unei căi navigabile „Argeș - București – Dunăre”, cu un mare port la București (actualul canal neterminat Dunăre – București). De asemenea, a propus construirea unor centrale hidroelectrice la București, Onești, Budești și Fundeni. În 1908, Dimitrie Leonida a înființat prima Școală de Electricieni și Mecanici din România, care a

funcționat 45 de ani și a pregătit mii de mecanici și electricieni. În anul 1909 a înființat și primul Muzeu Tehnic din România. Astăzi actualul muzeu îi poartă numele și se află în Parcul Carol. Acesta a fost donat în anul 1951 statului român prin intermediul Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice. În anul 1912 Dimitrie Leonida a proiectat centrala termoelectrică de la Grozăvești, iar în 1914 a proiectat Centrala de la Botoșani. Datorită lui și a colaborării cu Nicolae Caranfil (un director al Societății Comunale București) și cu prof. Cristea Niculescu și prof. Andronescu a înființat în 1913 societatea „Energia”, prima societate particulară în domeniul electrotehnic. În 1914, pe Calea Moșilor a înființat o fabrică de materiale electrice, iar în 1919 a fuzionat cu „Societatea Teleromână” din Cluj și au cumpărat o fabrică în Timișoara, care a produs o gamă largă de mașini, transformatoare și aparate electrice. În 1921 editează prima revistă de specialitate intitulată „Energia”. În 1927, Dimitrie Leonida a devenit membru în conducerea Comitetului Electrotehnic Român. În 1928 a organizat în Parcul Carol I „Prima Expoziție a Electricității din România”. A fost profesor universitar la Timișoara în perioada 1925-1941 și la București între anii 1941-1945. A participat la marele plan de electrificare a României. Din 1926 a fost membru în Consiliul superior

al apelor. Din 1929 a fost în Consiliul superior al administrației întreprinderilor și avaturilor publice. Între 1937-1942 a fost Directorul Societății Generale de Gaze și Electricitate, iar între 1942-1945 a fost Director al electrificării din C.F.R. Între 1945-1948 a fost Consilier superior al C.F.R.-lui, iar în 1948 s-a pensionat. A continuat să lucreze în cadrul Departamentului Energiei Electrice între anii 1950-1955. Pentru activitatea sa a fost recompensat cu titlul de „Laureat al Premiului de Stat”. A fost membru al „American Institute of Electrical Engineers” din 1920, membru al „American Associations for the Advancement of Science”, tot din 1920, și membru al „Royal Society of Arts” din Londra din 1935. A fost membru titular al „Academiei de Științe din România” începând cu 1935. A fost laureat al „Premiului de Stat clasa I” și titlul de „Laureat al Premiului de Stat” pentru întreaga sa activitate științifică, didactică și pentru pregătirea de cadre în domeniul energetic”, în 1954. În anul 1961 i s-a oferit „Ordinul Muncii clasa I-a”. Numele său este purtat de mai multe instituții de învățământ din București, Iași, Constanța, Oradea, Petroșani, Piatra-Neamț. Tot Dimitrie Leonida a proiectat primul baraj hidroenergetic de la Bicăz pe râul Bistrița, lucrare care a început în 1950, iar construirea lui a durat 10 ani, fiind o lucrare extrem de complexă de acumularea a 1.230.000 metri cubi de apă, iar lacul de acumulare are o lungime de 35 km. Ca un omagiu adus marelui inginer, în 1983 Romfilatelia i-a dedicat un timbru poștal. S-a stins din viață la data de 14 martie 1965, la vârsta de 71 de ani, la București.

Să nu-l dăm uitării și prin vizitele

dese la minunatul „Muzeu Tehnic” să îl aducem în actualitate pe marele profesor. Personal, în 2010, am donat acestui muzeu 6 aparate de filmat pe film de 8 mm de diferite mărci, în stare de funcționare, 5 aparate foto, un aparat de mărit fotografii și 12 volume de cărți tehnice despre arta fotografică și despre calea ferată și un mare număr de fotografii cu imagini din fosta uzină „Malaxa”.

Muzeul „Dimitrie Leonida” reunește peste 40.000 de obiecte, care reprezintă tot atâtea mărturii despre evoluția tehnicii și care sunt adunate în 300 de colecții. Muzeul are și o Bibliotecă cu peste 30.000 de volume de carte tehnică, științifică, beletristică sau din colecția memorial, reviste și ziare. Fondul documentar cuprinde o fototecă cu peste 3.000 de clișee pe sticlă, precum și colecții importante de poze, filme, diplome, proiecte din perioada 1900-1970. Pentru a vă stărni interesul să vizitați acest muzeu, vă spunem doar că aici puteți vedea, printre altele, motorul sonic al lui Gogu Constantinescu (cel de la care s-a perfectat și brevetat tehnologia americană de foraje sonice), instalația primului laser românesc (și al doilea, pe plan mondial) construită de fizicianul Ion Agârbiceanu sau uriașul cazan Babcock Wilcox, folosit în 1912 la termocentrala de la Grozăvești, instalația de extracție a sării construită de meșteri anonimi, folosită la Salina Praid încă din 1737, motorul primului tramvai electric din țară, motorul „Krup” de la submarinul „Delfinul” - primul submarin al Marinei Române, aparatul de zbor individual cu reacție „rucsacul zburător”, inventat în anul 1958 de Justin Capră și Ion Munteanu, primul automobil cu formă aerodinamică construit în 1923 de Aurel Perșu (în formă de picătură), aotorul de la avionul I.A.R. 81 (1937) considerat în epocă pe locul II în lume datorită performanțelor tehnice, automobilul „trăsură” Olds Patent-1898 - unul dintre primele automobile care au circulat în București sau incredibila „Pilă Karpen”, opera reputatului inginer fizician Nicolae Vasilescu Karpen. ■

Victor Colonelu, regizor de film

George V. GRIGORE

Chitila este un oraș din Ilfov, la nord-vest de București. Plasată la ieșirea către Titu, Găești, Topoloveni și Pitești, localitatea devine o destinație atractivă pentru cei care caută echilibrul între rural și urban. Ca istorie, la sfârșitul secolului al XIX-lea, Chitila era un sat în cadrul comunei Bucoveni din plasa Snagov, județul Ilfov, având o populație de 322 de locuitori. În această perioadă, satul găzduia o fabrică de zahăr, deținută între 1876 și 1881 de prințul Nicolae G. Bibescu. Fabrica a fost ulterior cumpărată și repusă în funcțiune de ginerele principelui Bibescu, Dimitrie Cezianu. Prințul George Valentin Bibescu (1880 – 1941) a înființat pe Moșia Chitila și o „Fabrică de ceramică”. Datorită produselor fabricate aici, zona s-a numit „La Cărămidărie”. Fabrica de ceramică Chitila apare și într-o reclamă a Întreprinderilor Prințului George Valentin Bibescu, iar produsele sale au fost expuse în anul 1921. După Cel de al Doilea Război Mondial fabrica intră în posesia statului. În urma experiențelor avute anterior și a specialiștilor calificați „la locul de muncă”, în 1961 la Chitila se

„Fabrica de ceramică” din Chitila

înființează „Fabrica de plache ceramice” (cărămidă „aparentă”, pentru fațade de blocuri), iar în 1970 „Fabrica de faianță”. Până în anul revoluționar 1989, fabrica a produs și cărămizi de șamotă folosite în industrie, purtând numele de „Întreprinderea de materiale de construcții Chitila”. Prin Legea nr.15/1990 aceasta s-a transformat în „Societate comercială pe acțiuni” (S.A.), sub numele „Romceram S.A.” și producea mai ales faianță. Intrată în dificultăți financiare și tehnologice „Romceram S.A.” se împrumută de la Bancorex, falimentând apoi împreună cu aceasta. Pe locul fostei fabrici se ridică acum Cartierul „Residenz” din Chitila. Dar cine este Prințul George Valentin Bibescu? Acesta s-a născut la București, pe 3 aprilie 1880, fiind cel de al treilea copil al soților Bibescu. Este botezat la Biserica Domnița Bălașa, nași fiindu-i prințesa Vera Lobanov-Rostowski. El este nepot al domnitorului Gheorghe Bibescu, pretendent de drept la tronul țării. S-au păstrat puține informații privind copilăria lui. Crâmpoie de amintiri din București și de la Posada, acolo unde se află palatul ridicat de bunicul său, domnitorul Gheorghe Bibescu, pe malul Baiului, nu departe de „prăpastiile de la Orăști”, zona cea mai dificilă, deosebit de pitorească a cursului râului Prahova. Aici, se pare că a descoperit „ispita adâncimilor”, nefrica de înălțime și dragostea de plutire. Îi dăruiește soției sale, Martha, castelul de la Mogoșoaia (care a aparținut lui Constantin Brâncoveanu) a cărui restaurare începe în 1910 și se sfârșește în 1927. Meritul Marthei este de a fi realizat în secolul XX, la 11 km de București, un palat domnesc de secol XVIII. La 9 mai 1887, tatăl său devine membru de onoare al Academiei de Arme din Paris. Evenimentul este legat

Surse: wikipedia.org, ilfovul.ro, estiri.ro, orasul.biz, bucurestivechisinoi.ro

de apariția cărții sale „Au Mexique (1862). Combats et retraites des six mille”. Lucrarea, apărută într-o ediție de excepție a Editurii Plon și Nourrit, este dedicată foștilor săi camarazi din corpul expediționar francez. Este supranumit „Cavalerul George”, iar suplimentul Le Figaro din 30 aprilie 1887, îl consideră „străinul cel mai francez, cel mai cunoscut și cel mai iubit de noi”. Publică un volum de texte politico-sociale și religioase - „Neofit, Metropole de Hongro-Valachie”. Lucrarea poartă o dedicație pentru George Valentin Bibescu. Gheorghe George Bibescu încearcă să însuflească fiului său sentimentul de mândrie față de tot ceea ce reprezintă tradiție în familia lor. Este fondatorul Automobil Clubului Român în 1904. A înființat Clubul Aviatic Român în 1909 și Liga Națională Aeriană în 1912. Între anii 1911-1912, George Valentin Bibescu a deținut funcția de comandant al Școlii de pilotaj de la Cotroceni. De asemenea, în

perioada 1920-1923, a deținut funcția de președinte al Comitetului Olimpic Român. Este numit Mare Maestru al Marii Loji Naționale din România (1911-1916) și Mare Maestru Onorific al acesteia în anul 1925. În 1930 este președinte al Federației Aeronautice Internaționale. George-Valentin Bibescu este fondatorul Aeroportului Băneasa din București, care a luat naștere pe fosta moșie a mătușii sale, Maria Bibescu, contesă de Montesquiou-Fézensac (azi cartierul Băneasa). A murit la București la 2 iulie 1941 și este înhumat în biserica „Sfântul Gheorghe” din Mogoșoaia. Un prinț roman a ridicat o fabrică la Chitila, iar experiența acumulată aici de întregul colectiv a fost transmisă pe mai departe. Chiar dacă astăzi pe locul fabricii se ridică un cartier modern de locuințe, pe undeva în țara aceasta mai există faianță făcută aici ce îmbracă pereții caselor și chiar mai sunt fațade de cărămidă aparentă ce au pornit de aici, de la Chitila... ■

I. P. B.

INTREPRINDERILE

Prințului G. V. Bibescu

HORS CONCOURS
OU MEDAILLE DE AUR

FABRICI DE

CIMENT PORTLAND
VAR HYDRAULIC (NEGRU)
VAR ALB GRAS

BUTOAIE DE LEMN P. AMBALAT
CHERESTEA DE BRAD ȘI FAG
OBIȘNUITE ȘI PENTRU SONDE

EXPLOATARI DE

PĂDURI DE FAG ȘI BRAD
LEMNE DE FOC

CARIERE DE PIATRĂ CALCARĂ,
MOZAIC, PAVAJ ȘI DE ZIDĂRIE.

DIRECȚIUNEA LA COMARNIC

TELEFON
I. P. B.

Fabrica de Ceramică „CHITILA” CĂRĂMIZI REFRACTARE, VASE ȘI OBIECTE
DE GRESIE, EXPLOATĂRI DE CARIERE DE QUARTIT, HUMĂ ȘI CAOLIN

DIRECȚIUNEA LA CHITILA

Expo „Dacia – Regatul aurului și argintului”, la Drents Museum din Olanda

7 juli 2024 t/m
26 januari 2025

drentsmuseum.nl

Dacia

Rijk van goud en zilver

DRENTS MUSEUM

Foto Muzeul Național de Istorie a României

Muzeul Național de Istorie a României și Drents Museum (Assen, Olanda) anunță deschiderea expoziției internaționale „Dacia! Rijk van goud en zilver”/Dacia! Regatul aurului și argintului, la muzeul din Regatul Țărilor de Jos (Olanda). Proiectul expozițional este realizat în parteneriat cu Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei – Cluj-Napoca, Muzeul Județean Buzău, Muzeul Național Secuiesc – Sfântu Gheorghe, Muzeul Județean „Ștefan cel Mare” – Vaslui, Muzeul Județean de Istorie Brașov, Muzeul Civilizației Gumelnița – Oltenița, Complexul Muzeal „Iulian Antonescu” – Bacău, Complexul Național Muzeal Neamț, Muzeul Municipiului București – Muzeul George Severeanu, Muzeul Țării Crișurilor Oradea, Muzeul Național al Unirii – Alba Iulia, Muzeul Județean Mureș, Muzeul Național al Bucovinei, Complexul Muzeal Bistrița Năsăud, Muzeul Județean Ialomița, Muzeul Național al Banatului – Timișoara, Muzeul Județean Argeș. Expoziția aduce în atenția publicului olandez o selecție reprezentativă a bunurilor din metale prețioase provenind din descoperiri arheologice de pe teritoriul actual al României, databile între secolele XVIII-XIV a.Chr. și începutul secolului al IV-lea p.Chr., cea mai importantă parte a expoziției concentrându-se asupra Epocii Fierului, mai precis asupra obiectelor atribuite culturii geto-dacice.

La 30 de ani de la deschiderea primei expoziții de arheologie românească găzduită de un muzeu olandez, expoziția „Dacia! Rijk van goud en zilver” propune o

nouă perspectivă asupra culturii și civilizației geto-dacice, care de această dată se concentrează asupra spectaculoasei arte a orfevrăriei și argintăriei geto-dacice, unice în spațiul european.

Cele 673 de bunuri din metale prețioase, făcând parte din peste 50 de tezaure, aflate în colecțiile a 18 muzee din România, sunt expuse într-o scenografie inedită și modernă care pune în valoare atât istoria milenară a bunurilor arheologice, cât și bogăția culturii și civilizației dacice.

Printre cele mai importante piese prezentate în cadrul expoziției se regăsesc tezaurele de aur din epoca bronzului și prima epocă a fierului de la Perșinari, Săcuieni, Ostrovul Mare, Răcățiu, Sărmășag, Sacoșul Mare, coiful de la Coțofenești, diadema de la Bunești-Averești, piese din tezaurele de la Agighiol, Peretu, Cucuteni-Băiceni, Stâncești, brățările dacice din Sarmizegetusa Regia, tezaurele de argintărie geto-dacică de la Epureni, Sâncrăieni, Lupu, Sângeru de Pădure, Solonețu Nou, București-Herăstrău, Senereuș și Poiana Gorj.

Cu această ocazie sunt prezentate pentru prima dată publicului obiecte provenind din trei tezaure descoperite în ultimii ani în județele Suceava, Bacău și Brașov. Expoziția este însoțită de un catalog de specialitate, cu contribuții din partea mai multor arheologi români.

Expoziția este deschisă în perioada 7 iulie 2024 – 26 ianuarie 2025, la Drents Museum (Assen, Olanda). ■

Sursa: Muzeul Național de Istorie a României

George V. GRIGORE

Biblioteca de vară e... afară Mintea crește când cartea foșnește

Știți vorba aceea: „este nevoie de un sat să crească un copil”? Ei bine, cum ar trebui să arate acel sat ca să crească bine și frumos un copil? Care mai sunt azi ofertele pe care le-ar putea aduce „satul”, adică lumea din afara proximității imediate a copilului? Ce ar putea concura cu „satul”(statul) digital care acaparează tot mai mult din habitatul copiilor noștri? Tentațiile de tip: tablete, smartphone, gadgeturi, rețele sociale, jocuri, sunt un fenomen arhicunoscut. Deci, ce e de făcut? Mai e ceva de făcut? Da, un foșnet de carte încă poate constitui o alternativă. Specialiștii ne oferă o soluție valabilă de „creștere”: MINTEA CREȘTE CÂND CARTEA FOȘNEȘTE. Așadar, lectura este cel mai important instrument al activității intelectuale, cel mai important mijloc de dezvoltare cognitivă. Lectura potențează toate funcțiile cognitive, autonomia în învățare fiind un deziderat important al educației. Copilul care a deprins mecanismul lecturii își dezvoltă capacitatea de ascultare și înțelegere, capacitatea de vorbire

și comunicare, devenind autonom în ceea ce privește munca intelectuală. Formarea competențelor lectoriale la copii începe de la vârste timpurii și se continuă pe toată durata școlarizării, iar, pentru a se realiza la parametri optimi, presupune, încă de la început, implicarea familiei, a comunității. Astfel, un grup larg de factori, părinți, cadre didactice, bibliotecari și bibliotecii este necesar să își unească forțele pentru a conduce copilul către lectură și cărți. Bibliotecile, în special cele școlare, cele mai apropiate de copii, de mințile în formare, pot încă să-i atragă și, astfel, să-i distragă pe cei mici de la tentațiile virtualului, oferindu-le șansa experienței formatoare, reale, a răsfoitului, a răsfoielii. Da, ce frumos este acest cuvânt! Ca bibliotecari școlar, avem în fișa postului sarcina această minunată, de a ne învăța utilizatorii să se foiască în spațiul real al unei biblioteci. Lăsați copiii să intre, să se miște/să se foiască printre rafturi, să caute, să scoatească, de ce nu, după o carte, să o ia și să o răsfoiască.

Prin proiectul „Biblioteca de afară” inițiat în timpul pandemiei și continuat până acum, la ediția din 2024, Biblioteca CCD Ilfov a oferit căile întâlnirii cu lectura de plăcere într-un loc relaxant, în aer liber. Am ales pentru ediția din acest an școlar Școala Gimnazială Nr. 1 Glina, care are un minunat parc de curând amenajat, chiar în fața incintei școlare, cu foșoare prietenoase și locuri plăcute la privat, cum ar fi, fântâna arteziană din centrul parcului și zonele cu gazon verde reconfortant. Gazdele prietenoase, copiii curioși au făcut o bună primire cărților bune și frumoase pe care noi le-am adus și le-am expus de-a lungul băncilor de lemn. Nu au fost numai cărți, am venit și cu exemple vii de oameni pentru care cartea a însemnat și înseamnă ceva. Le-a adus mult bine în viață, bine despre care, cu acest prilej al

Horiana Arghira PETRESCU, bibliotecar CCD Ilfov

participării la acest proiect, au vorbit cu drag și convingere. Cine au fost invitații noștri? În data de 10 iulie 2024, a răspuns prezent invitației noastre dl prof. Florin Petrescu, doctor în Istorie și autor de manuale și auxiliare didactice pe tema Istoriei evreilor și a Holocaustului, iar în data de 25 iulie 2024, dna Nicoleta Tudor, poetă și scriitoare. Pentru că tema ediției din vara aceasta a fost „Povești de departe pe file de carte” invitații noștri au captat atenția participanților cu tot felul de povești, care de care mai interesante. Dl dr. Florin Petrescu din Brănești-Pasăre a adus în atenția auditoriului istorisiri despre localitatea Glina, ne-a spus cum și când a descoperit magia lume a cărților și a furnizat informații captivante despre prenumele fiecărui copil și ne-a făcut pe viu o demonstrație despre puterea minții și a memoriei sale de ...istoric, o capacitate exersată, antrenată de a reține repede și pe termen lung. Deși i-a văzut pentru prima dată, la sfârșitul întâlnirii a putut să le spună prenumele, fără greșală tuturor. Despre cum e să scrii, să faci din cuvântul scris o bijuterie-bucurie

pentru tine și pentru alții, ne-a vorbit dna Nicoleta Tudor, poetă și scriitoare din Gruiu. Dânsa ne-a oferit o incursiune prin meandrele creației, a răspuns cu bunăvoință și prietenie întrebărilor copiilor curioși să știe, de ce, cum scrie? De asemenea, ne-a împărtășit și din experiența sa tristă, dar cu final fericit din pandemie, când, după ce s-a îmbolnăvit de covid, a învins depresia cauzată de boală și, mai ales de izolare, cu ajutorul picturii. Culorile, pânzele de pictat au devenit de atunci prietenii săi de nedespărțit. Cu generozitate, a oferit celor prezenți exemplare din recentele sale cărți de poezie: „Verdele luptă până târziu” (2022) și „Misterul cuvântului zăvorât într-o frunză”(2024). A fost frumos, de neuitat, iar această realitate, convingere ne dă motive să revenim și să continuăm cu alte cărți, locuri și invitați de poveste. Înainte mult mai este! ■

Prof. Stana MARTAC, secretar SSRI, filiala Ilfov

Cum am dobândit un gram de iubire

Timp de 5 zile, în perioada 21-26 iulie, împreună cu alți colegi din țară, am parcurs programul condensat al proiectului „Tradiții, spiritualitate și cultură în cetatea Târgoviștei”, organizat de Societatea de Științe Istorice din România, finanțat de Consiliul Județean Dâmbovița, împreună cu ISJ Dâmbovița, Complexul Național Muzeal „Curtea Domnească” Târgoviște, Muzeul de istorie, Muzeul de artă, Universitatea Valahia, așezăminte monahale din județul gazdă. Din 1969, anul primei ediții a cursurilor de vară, până în prezent, SSRI împlineste 55 de ani de activitate care are în vedere schimbul de experiență între cadrele didactice preuniversitare cu cele din mediul universitar și academic, în domeniul istorie, prin prezentarea unor comunicări științifice, dar și didactice. Denumirea școala de vară poate fi derutantă pentru cei care nu au participat, întâlnirile profesorilor din cadrul SSRI sunt unice: de fiecare dată se desfășoară într-o altă locație, au la bază un program echilibrat între partea teoretică și cea aplicativă, a excursiilor tematice. Așezămintele monahale ortodoxe aduc puterea lor de înnoire celor ce le trec pragul, ca și lansările de carte, întâlnirile cu reprezentanții Oficiului Național pentru Cultul Eroilor, însoțite, desigur, de motivația intrinsecă a fiecărui participant. Doar pentru a vă stârni curiozitatea asupra activităților SSIR din această vară, am câteva cuvinte despre conacul de la Ghergani. A aparținut omului politic, diplomatului, matematicianului Ion Ghica (1816-1897), descendent al unei vechi familii, împământenite în Țara Românească, din sec. al XVI-XVII-lea, fiul lui Dimitrie Ghica (Tache) și al Mariei Câmpineanu (sora pașoptiștilor Ion și Costache Câmpineanu). Ion Ghica, cu studii la Paris, a fost unul dintre liderii generației de la 1848, care a ocupat funcții înalte în stat, președinte al Consiliului de miniștri în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza (a contribuit la introducerea alfabetului latin), dar și membru al „monstruoasei coaliții”. Prim ministru, Ion Ghica l-a întâmpinat, la Pitești, pe printul Carol de Hohenzolern Sigmaringen la venirea acestuia în țară; s-a retras din viața politică după eșecul mișcării antidinastice din 1871. A fost de 4 ori președinte al Academiei Române, căreia i-a donat manuscrisele rămase de la N. Bălcescu, a pus bazele schimbului de publicații între Academia Română și străinătate. A fost o personalitate complexă a istoriei sec.al XIX-lea, ai căror urmași sunt reprezentați astăzi de dna Irina Bossy-Ghica, fost jurnalist la BBC și Reuters. ■

Proiecții de viitor și problematice de actualitate în educație

Simona Gabriela Luca, profesor metodist CCD Ilfov

„ICT For Students' Inclusion”, (ICT pentru incluziune în educație) este cursul Erasmus la care a participat o delegație a CCD Ilfov, în cadrul acreditării Erasmus+ Educație școlară, 2021-1-RO01-KA120-SCH-000047215 (anul II- 2023-1-RO01-KA121-SCH-000133006) în perioada 22-26 iulie 2024. Doamna Luca Simona Gabriela, prof. metodist CCD Ilfov și domnul Ciprian Nica, director adjunct la Liceul cu Program Sportiv „Helmut Duckadam” sunt cei doi participanți la cursul organizat de furnizorul de formare Erasmus Araxa Education, la Salonic, în Grecia. Fiecare curs Erasmus+ are o structură curriculară bine stabilită, anunțată și cunoscută de participanți înainte de curs, agreeată prin acordurile de învățare. Acest curs pentru incluziune în educație prin utilizarea celor mai avansate tehnologii digitale se concentrează pe utilizarea tehnologiei pentru a sprijini și îmbunătăți procesul educațional, în special pentru elevii cu nevoi speciale sau cei care provin din medii defavorizate. Acest curs se înscrie în nevoile de formare a formatorilor CCD Ilfov, pentru a fi abilitați în crearea unor programe naționale și locale de formare care să includă aceste subiecte. Dintre temele care au fost abordate în cursul de formare:

1. Introducere în ICT pentru incluziune - definiția incluziunii, exemple de tehnologii ICT utilizate pentru incluziune, studii de caz.
2. Tehnologii asistive pentru învățare - software și hardware asistiv, aplicații mobile pentru educație specială, dispozitive pentru accesibilitate.
3. Proiectarea curriculum-ului incluziv cu ajutorul ICT- principii de proiectare universală pentru învățare, integrarea ICT în planificarea lecțiilor,

adaptarea resurselor educaționale digitale, proiectarea cursurilor de formare în spirit incluziv.

4. Platforme și resurse digitale pentru incluziune - Google Classroom, Moodle, resurse deschise educaționale (MOOC), baze de date și site-uri educaționale.
5. Evaluarea elevilor prin intermediul ICT- instrumente de evaluare online, feedback digital, metode alternative de evaluare, evaluare adaptivă.
6. Dezvoltarea competențelor digitale pentru cadrele didactice – utilizarea tehnologiei în clasă, bune practici la nivel european în utilizarea ICT, resurse pentru auto-învățare și dezvoltare profesională, utilizarea resurselor digitale în formarea continuă a cadrelor didactice.

Așa cum sunt practicile de formare în cadrul cursurilor Erasmus+, metodele de formare sunt unele active, bazate pe cooperare în conceperea unor proiecte, alături de utilizarea unor prezentări multimedia interesante.

În acest sens menționăm proiectul la care s-a lucrat pe parcursul întregului curs, în echipa internațională, pentru a fi prezentat la finalul cursului. Proiectul s-a numit „Școala pentru un viitor sustenabil”. În acest context s-au discutat și s-au prezentat de către fiecare din cele cinci echipe internaționale constituite în cadrul sesiunilor de formare, proiecții și noi posibilități și deschideri pe care le oferă tehnologia pentru a crește calitatea educației, în contextul necesității educării societăților în spirit sustenabil, cu grijă și respect pentru natură și diversitate. Pentru că locația cursului, Salonic- Grecia, orașul emblematic al filosofiei clasice, a lui Aristotel, a constituit un cadru perfect care invită la abordări vizionare, filosofice, în cadrul cursului au avut loc dezbateri deosebit de interesante și vizionare legate de inovația în educație pe care noile tehnologii, inteligența artificială, le poate aduce în educație. Cursurile internaționale Erasmus pentru formatorii de formatori, așa cum sunt cei de la CCD Ilfov, îmbogățesc considerabil competențele pedagogice, facilitează schimbul de bune practici și promovează colaborarea interculturală, contribuind astfel la crearea unui sistem educațional mai inovator și incluziv. Participarea la aceste cursuri s-a realizat cu suportul financiar al fondurilor europene, prin programul Erasmus+. ■